

O I S O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberálně-konzervativní chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

Slovo úvodem

Jaký bude ten letošní únor? Někdy bývá nejmrazivějším měsícem a když leden byl celkem mírný, tak uvidíme. Zatím se radujeme my, co musíme topit, ale i spící škůdci. Má ale jednu výhodu, je krátký. Chtělo by to nějaký sníh v podhůří, a aby pak pomalu odtával. Snad nás budou méně trápit ty virózy a chřipka, které se na nás vrhly, jako utržené ze řetězu, když jim to covid umožnil. My alergici, budeme zvědaví, co udělají letos časné jarní pyly. Kdybychom ctili zvyky našich předků, čekal by nás v tomto měsíci i *masopust*, doba hýření a hodování. V širším pojetí jde pak o celou dobu mezi Vánoci a postní dobou a začíná tak už na svátek Tří králů. Popeleční středa, která ho dělí od půstu, vychází letos na 22. února. Tak si dopřejte, jestli vám v peněžence ještě něco zbývá. Únor uzavírá meteorologickou zimu, což my teplokrevní uvítáme. Vždyť Slunce je už docela vysoko na obloze a brzy začne hřát. A březen, ten už bude o počínajícím jaru.

Motto

„Žaludeční vředy nemáte z toho, co jíte, ale z toho, co vás žere.“

Z citátů, reklam, inzerátů a...

„Psi k nám oddaně vzhlížejí, kočky se na nás dívají svrchu, ale prasata na nás pohlížejí jako na sobě rovné.“

„Odpovědnost je cena za velikost.“

„Peklo je prázdné, ďáblové jsou mezi námi.“

„Má všechny ctnosti, které nesnáším, a žádnou z neřestí, které obdivuji.“ *W. Churchill*

„Člověk není k stáru moudřejší, je jen opatrnější.“ *E. Hemingway*

„Utopie jsou často jen předčasné pravdy.“

„Katolická Itálie lhala, loupila, páchala atentáty – a vytvořila renesanci. Kalvínské Švýcarsko budovalo poctivou a pravdomluvnou demokracii – a vytvořilo kukačkově hodiny.“

„Život se měří skutky, ne časem.“ *Seneca*

Víte, že?

- Že světlo které teď do vašeho oka přilétá ze Slunce vzniklo v jeho středu před statisíci lety až milionem let? Jak je to možné, když rychlost světla je tak veliká? Ve středu Slunce vznikne slučováním jader vodíku na helium jako vysoce energetický gama foton. Celá ta léta se prodírá radiační a konvekční neprůhlednou žhavou vrstvou plasmatu Slunce, kde naráží a létá sem a tam a při tom postupně ztrácí svoji smrtící energii. Když se konečně dostane na povrch slunce je už viditelným světlem a za pouhých osm minut doletí k nám. Ještě, že tak.
- Jak jednou skončí vesmír? Dnes si myslíme, že postupným rozpínáním a ochlazováním nakonec tepelnou smrtí. Ale nebojte, to bude až za dlouho.
- Křesťanská ideologie tvrdí pravdu že Ježíš Nazaretský byl syn boží, vstal z mrtvých, dokázal přeměnit vodu ve víno, chodil po vodě, léčil pohybem ruky a prováděl další zázraky. Ostatní náboženství jsou na tom obdobně. Věda podobná dogmata již dávno vyvrátila a přesto tomu miliony lidí věří. Dnes věří miliony v Green Deal, je to pravda, lež, nebo něco mezi tím?
- V našich věznicích je 19 258 vězňů (kapacita je 20 387) a to nás v počtu vězňů na počet obyvatel řadí na třetí nejhorší v EU.
- Proč je lepší sex s učitelkou, než zdravotní sestrou? Zdravotní sestra říká „Další prosím“ a učitelka „Celé si to ještě zopakujeme“.

- Na planetě každou vteřinu bouří 50-100 blesků. Dobab trvání blesku je jen 10-20 ms.
- Počet dětí, které žena za život přivede na svět, v Česku v posledním desetiletí roste. V r. 2021 se dostal na hodnotu 1,83, což znamená nejvyšší úhrnnou plodnost od roku 1992. Už v minulém roce se Česko zařadilo v Evropě ke státům s nejvyšší plodností.
- Vyšetření kyseliny mravenčí a zvláště formaldehydu v moči je použitelné jako biomarker pro všechny stupně kognitivních poruch a Alzheimerovu chorobu a v kombinaci s plazmatickými biomarkry zvyšuje přesnost diagnostiky ve všech stádiích nemoci. Mohlo by být použité i jako samostatné neinvazivní vyšetření pro vyhledávání ohrožených jedinců v populaci. <http://jdem.cz/fg5bz5>
- Víte co je *mansplaining*? Asi ano, je to častý případ, kdy muž vysvětluje blahosklonným a povýšeným tónem něco ženě, přestože dotyčná žena o problematice ví více než on.

Zajímavá matematika

Doplňte za písmena čísla tak, aby platilo (stejná písmena znamenají stejné číslíce):

ABCD . D = DCBA nebo ABCD . E = DCBA
z netu

Třetí světová

Když jsme sklídili brambory a řepu a naložili zelí, tak nám u podzimního ohně stařešina Josef vyprávěl o starých časech. Obilí už máme cepy vymláčené od léta. Kdysi prý lidé žili v přepychu a blahobytu, většinou ve městech. Ostatně ruiny jednoho jsme jednou viděli, když jsme šli hledat nějaké kovové nástroje. Pobořené zdi, napůl zarostlé křovinatým náletem byly domovem králíků, vran, strak a hlavně krys. Bujná vegetace vždycky zvítězí. Proto i my musíme svá políčka pečlivě obdělávat, aby nám je nevzal plevel. Zprvu to bylo jen motykami a lopatami. Pak se podařilo pochytat zdivočelý skot a dokonce i pár koní. Naučili jsme je tahat pluh, který vykoval místní kovář z nalezených kolejnic a jde to mnohem lépe. Ještě, že les je plný zvěře a když ulovíme divočáka, tak jsou hody.

Je to už čtyřicet let od apokalypsy, která obrátila svět naruby, jak říká Josef. Lidé se měli moc dobře a nevážili si toho. Plývali a byli nenasytí. Svá obydlí měli přeplněná světly a přístroji, které je bavily a umožňovaly jim se na dálku dorozumívat. Pracovali jen pět dní v týdnu, pak lenošili. Lidí bylo hodně a nežili v rodinných klanech jako teď. Tvořili státy, kterým vládli politici. Ty státy se mezi sebou hašteřily. Tři největší Amerika, Rusko a Čína usilovali o nadvládu nad světem, kde žilo neuvěřitelných osm miliard lidí. Dělal si naschvály. A pak se kvůli jedné zemi, jmenovala se Ukrajina, chytlo Rusko s Evropou a Amerikou. Zprvu se válčilo jen na té Ukrajině strašnými, ale tehdy normálními zbraněmi. Ale stačilo pár provokací, a že Rusko prohrávalo tak vypustilo džina z láhve. Vlastnilo totiž nejvíc strašlivých atomových zbraní. Západ si to nedal líbit a celosvětová katastrofa byla na světě. Většina měst lehla popelem v obrovitých žhavých výbuších. Ti, kteří nezemřeli naráz, pak záviděli těm, co to už měli za sebou. V Evropě přežilo jen málo lidí, ostrůvky v opuštěných oblastech a i ti pak trpěli nějaká léta nemocemi z těch strašných zbraní. Vše bylo zničené a byl problém se uživit, když se vyrabovalo to, co ještě zbylo.

Ale vztah k půdě máme jako druh ve své podstatě a tak se začala čistit a obdělávat pole. Docela nám to jde a už nemusíme v zimě hladovět. Máme brambory i obilí a vyuzené maso. Chováme zvířata. Stromy už zase rodí ovoce. Psi a kočky se vrátili k člověku a pomáhají nám hlídat zásoby. Občas se totiž objeví

loupežníci nebo hladoví toulaví zloději. Ale máme luky a i kuše a vždy se nám je podařilo zahnat. Kovář ukul i nějaké meče. No těm hladovým někdy i něco málo dáme. Přebytky a výrobky vyměňujeme se sousedními klanů. Sídli i několik dní cesty. Potrava se koření bylinkami, ale největší problém máme se solí. Ta je velmi vzácná a tak slané pokrmy patří k lahůdkám. Občas ji nabízí kupci z dalekých krajín, cestující na vozech. Prý až od moře nebo ze solných dolů. Prodávají také sušené mořské ryby. Mají v sobě i něco, co nás chrání, aby nám na krku nenarostlo vole. A navíc jsou krásně slané.

Josef dbá na to, aby se nezapomněly vědomosti. Ty důležité učí o nedělich v obecní chýši. Nejdříve náboženství a desatero, na které tamti lidé zapomněli. Učí se nejen děti, ale i dospělí. Také počítat, číst a psát olůvkem na hliněné tabulky. Ale už se podařilo vyrobit i první papír. Ten je ovšem zatím velmi vzácný. Technické znalosti se učí až později a jen ty, které jsou praktické. Jak udělat sklo, lepidlo nebo kov z rudy. K tomu je třeba spousta dřevěného uhlí a měchy ze zvířecí kůže. Ženy se učí příst a tkát látky. Stejně to zvládnou jen ti nejchytřejší a nejšíkovnější. Josef musel být v tom minulém světě nějakým významným člověkem, když tohle všechno ví a zná.

Josef nerad vidí, když si muži vybírají nevěstu z našeho klanu, prý to Bůh nemá rád a tak muži často vyražejí na slavnosti sousedních klanů s dárky a často si odtud přivedou svoji vyvolenou. Náš klan také pořádá takové slavnosti jako posvícení. A děvčata se připravují na to, že se možná podívají do světa. Jak se nám daří, tak nás už zase přibývá a na konci minulého roku nás v klanu bylo už sto šedesát. Každý už dávno nedělá všechno, ale to co nejlépe umí a co mu sedí. Josef říká, že se už obnovují řemesla. Ale na polích musí pracovat všichni. Já bych byl rád kovářem, ale na to prý nejsem dost silný, tak se učím být hrnčířem a vyrábět lidem nádoby. Když se pak vypalují v peci, je to vždy napínavé, jak to dopadne.

Myslím, že mě čeká pěkný život. Stavím si už svoji chýši, do které si jednou přivedu ženu. Bude asi z toho klanu u řeky. Je tam jedna taková okatá dívka. Usmívala se na mě, když jsem jí přinesl zdobenou misku. Budeme mít kupu dětí a bude to fajn. Co by si člověk přál víc.

Hacknutá čeština

Ovarobraní – společenská akce s pochoutkami ze zabijačky

Psišera – ošklivý nebo špinavý pes

Pachfém – parfém, který spíš páchne než voní

Šoustvočičko – vyzývavý pohled ženy

Ženženka – registrovaná partnerka

Ekolep – ekologický aktivista protestující přilepením se k vozovce, stavbě, obrazu

Kočka v prášku – jed na hlodavce

Mamarazzi – matka, která ve společnosti ráda vypráví trapné historky z dětství svého potomka

z netu

Co pro nás znamená čas?

Čas je takový pojem, který zná každý, ale nikdo ho neumí pořádně vysvětlit. Je to pohyb a změna. I nehybné nicnedělání znamená stárnout. Pro lidský život má zásadní význam střídání dne a noci a roční období. Lidé dlouho vnímali čas jako opakování, tedy cyklicky. Kalendář byl pro ně důležitý. Až s historií začali čas vnímat lineárně jako cestu. Všechno se odehrává v čase, něco dříve a něco pak později. Čas potřebujeme, abychom se dohodli s ostatními lidmi, kdy a co.

V mládí máme času nazbyt a vleče se nám lině, zato ve stáří se stává vzácným zbožím. Každý dostal do vínku svoji porci času jako zapálenou svíci a ve světě z ní zanecháváme stopu, jako kapky vosku, které z ní odkapávají. Tak ať je ta stopa k něčemu.

Jsme Mobilové

Když jedete metrem, rozhlédnete se kolem sebe. Uvidíte povětšinou skloněné tváře přilepené na zářící displeje mobilů. Nejinak je tomu i v jiných prostředcích hromadné dopravy. Jedni jen strnule zírají a na jiných tvářích se zobrazují emoce ze čteného. Hned mi vytane na mysl scéna ze Star Treku a národ Borgů s jejich kolektivní myslí. I jejich slogan „Jsme Borgové, budete asimilováni“. My už asimilováni jsme do té velké sítě, co objímá celou planetu. Proudí do ní a z ní emoce, informace i intimnosti. Stáváme se její součástí a ona nás prostupuje. Mobily, ten čertův vynález, jsou naší pupeční šňůrou. Dřív jsme ukládali své vzpomínky do mozků, teď do sítě. A ona nám je připomíná. Také vás vyděsí hláška se vzpomínkou a fotografiemi, co jste dělali tento den před rokem, dvěma i více? My už jsme zapomněli, ale síť ne. Vše, co do ní vložíme je tam jako v trezoru, aby se nám to vrátilo v patričné chvíli.

Je to absurdní, jak v Kafkových románech a přece tak skutečné a přirozené. Síť si nás kupuje svými benefity. Krmí nás informacemi a emocemi. Vrstvá do nás a my do ní. Závislost nás vtahuje a my zapomínáme mluvit s lidmi kolem nás. A když, tak jen heslovitě „Četl jsi to, viděl jsi to“? Neposíláme si pozdravy, ale odkazy, linky. Možná nám po letech působení v síti začnou zakrňovat mluvidla a vystačíme jen s posunky a skřeky. Jako tehdy, když jsme byli ještě lidoopy. Vyznání se už nešeptají, ale sdělují na *WhatsUpu* či *Facebooku*. Palce jen kmitají, ty budou asi také evolučně silít a stávat se chápatějšími. Také sex se mění, může být virtuální, či po telefonu.

Je to pandemie daleko větší, než ta covidová. Pohltí všechny a do mobilů koukají nejen děti, mladí, ale i otcové a matky od rodin, ženy v třetím věku i ctihodní poučení starci. Někteří to ještě jistí tím, že jim z uší trčí malá sluchátka, aby oddělení od světa bylo dokonalé. Máte pocit, že hibernují, ale jejich mozek pracuje naplno. Sledují zprávy, hudební klipy, seriály či fotbal. Musí zjistit, jak se vyspal jejich oblíbený youtuber či influencer a také koho bude volit v prezidentských volbách. Ano síť si nás vychovává a také vodí jako loutky. Přejímáme její názory a preference. Nejsme už sami sebou ale spojitou součástí sítě. Tak jako se kdysi jednobuněční spojili, aby vytvořili mnohobuněčný organizmus. Také získali hodně, ale ztratili vůli a svobodu. Není velký rozdíl mezi davovým a síťovým chováním. Kde jinde se můžete tak odreagovat, jako na diskusích na netu?

Občas si to zotročení sítě ještě uvědomím, když už si nepamatuju žádná telefonní čísla, protože mi je ochotně nabízí paměť mobilu spolu s výročími mých blízkých. Nebo když se přistihnu, že na kalkulačce násobím i dvěma. Informace z netu jsou návykové a jedna odplývající hned vyvolává hlad po další. Je to jako se sladkým či čokoládou. Mobil mi sdělí, kdy mi přijede autobus na zastávku a kdy mě doveze do cíle. Připomíná povinnosti a události, na které bych možná sám zapomněl. Zatoužím po nějakém výrobku a síť mi ho hned nabídne ve variantách. Pár kliky zaplatím a druhý den mi ho někdo přiveze. Vlastně řídí můj život. Jsou lidé, kteří si ani pro potraviny už nechodí do kamenného obchodu.

Zkoušel jsem mobil odložit a odstříhnout se od sítě. Aspoň na týden, ale nejde to. Abstinenci příznaky jsou silné, jako u drogy. Tak jsem se zase připojil. Jsme už chyceni - Mobilové. Vítejte v Síti.

Dva kamarádi

Dva staří kamarádi, Karel a Franta se každý den scházeli v parku, krmili holuby, sledovali veverka a diskutovali o závažných světových problémech a jejich řešení atd.

Ale jednou Karel nepřišel, druhý den opět a třetí den zase. Franta zpočátku nad tím příliš nedumal, myslel si, že Karel je nachlazený, nebo něco podobného, jsou oba přece dost staří. Ale po týdnu začal mít už velké obavy, co se mu mohlo stát. Ale nevěděl, kde bydlí ani na něj neměl telefon, tak se nemohl nic dozvědět. Konečně po měsíci se Karel opět objevil. Franta se ho zeptal: "Prosím Tě, kde jsi byl?" Karel odpověděl: "Byl jsem ve vězení!" Ve vězení?, zeptal se Franta. Co jsi udělal? No, znáš Andělku, tu pohlednou blondýnku co dělá vedle v naší hospodě servírku? No jasně, řekl Franta, co je s ní?

No, ona na mě podala k soudu oznámení, že jsem ji znásilnil. A když se mi soudce zeptal jestli je to

pravda, tak jsem byl ve svých 86 letech tak pyšný, že jsem se k tomu přiznal!

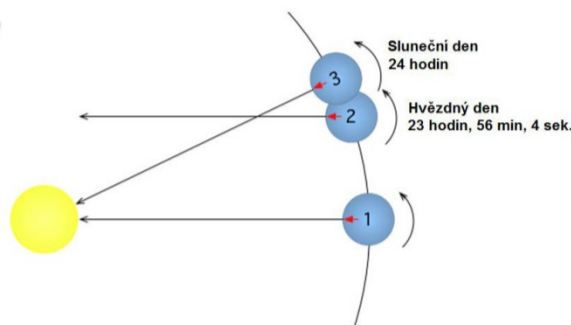
... A ten zatracený soudce mě odsoudil na 30 dní vězení - za lhaní. z netu

Znáte Perplexity Ask?

Minule jsme se seznámili s portálem umělé inteligence *ChatGPT*, která odpovídala na naše dotazy. Dnes vám chci představit další umělou inteligenci *Perplexity Ask* na adrese <https://www.perplexity.ai/?uuiid=6c36405c-e455-40c9-a801-333fea125e9f> Můžete ji opět klást dotazy v běžném jazyce (třeba anglicky nebo česky) a ona vám odpovídá. Tentokrát se nemusíte přihlašovat a tato má k dispozici i informace z netu. K odpovědi připojí i odkazy. Umí spočítat i aritmetický výraz. Vyzkoušejte.

Sluneční a hvězdný čas

Víte, jaký je rozdíl mezi slunečním a hvězdným časem?

Oběh Země kolem Slunce znamená za rok o jeden hvězdný den navíc oproti dnům slunečním; proto je hvězdný den asi o 4 minuty kratší než den sluneční. Rozdíl mezi hvězdným a slunečním dnem sami procítíme, budeme-li každodenně ve stejnou noční dobu pozorovat hvězdnou oblohu. Brzy zjistíme, že se souhvězdí posunují na západ. Hvězdný čas je potřebný k určování hvězd na obloze.

O rovnováze

V běžném životě si neuvědomujeme, jak důležitou roli kolem nás hrají rovnováhy. Podmiňují ostatně život a jsou jeho podstatou. Rovnováha není něco strnulého, neměnného, jako když opatrně postavíme tyčku na výšku. Je to dynamický proces, který pomalu či rychleji kmitá kolem rovnovážné polohy. O tom se snadno přesvědčíte, když se budete pokoušet postavit na špičku ořezanou tužku. Čím složitější systém, tím komplikovanější rovnováhy v něm existují a stabilizují ho. Jde pak o dynamický proces mnoha rovnovah, které se zvolna převalují a pohybují. Neboť i rovnovážné polohy se s časem mění. V každé buňce jsou jich stovky, natož v nás lidech. Některé rovnováhy se mění rychleji a jiné pomalu. Žijí pak jakoby v jiných časových dimenzích. Jinak trvá, než se housenka zakuklí a pak změní v motýla a jinak, než zeroduje velká kamenná hora. Rovnováha, to je vyrovnaný boj protikladů, protisměrný pohyb. Protagonisté hledají příměří. Když je svět v rovnováze, je dobře a vše se pohybuje v přiměřených mantinelech. A když není – tak to zažíváme právě teď.

Zajímavá přirovnání

Jako emeritní popelář měl ve stáří všude uklizenou. Ptá se muž ženy „A v čem je lepší, než já?“ „Chceš to v centimetrech, minutách nebo v korunách?“

Pomáhal jedné ženě na přechodu s jejím přechodem.

Měl docházku jak Mikuláš.

"Tak nám zabili socialismus, pane Švejk." "A kterej, paní Müllerová? Já znal dva. Nacionální a internacionální. Vobou není žádná škoda."

Povzdech ženy. Bože dej mi trpělivost, protože když mi dáš sílu, budu zas potřebovat dobrého právníka.

posbíráno leckde

Přírodní reaktor

Příroda vytvořila atomový reaktor zhruba dvě miliardy let před člověkem a to v gabunském uranovém nalezišti v Oklo. Uran se díky šťastným geologickým podmínkám hromadil v říční deltě. Před dvěma miliardami let byl ještě obsah štěpitelného U_{235} asi 3%, což stačilo k průběhu štěpné reakce. Dnes je jeho obsah jen 0,72% a proto musíme uran obohacovat. Fakt, že se řetězová reakce udržela několik tisíc let a nedošlo k explozi, nabádá k zamyšlení, jak docházelo k jeho regulaci a kontrole reaktivity. dle netu

Tajemství římského betonu odhaleno?

Římané Stavěli rozsáhlé sítě komunikací, velkolepé přístavy, akvadukty i impozantní budovy rozmanitého účelu. Mnoho z těchto staveb je postaveno z úžasného římského betonu. Je mezi nimi i slavný Pantheon v Římě s největší kupolí světa z nepevněného betonu postavenou v roce 128 našeho letopočtu, která stále stojí, římské přístavy, které stále omývají vlny Středozemního moře nebo římské akvadukty, z nichž některé stále, tedy po 2 tisících letech, dodávají do Říma vodu. Naproti tomu dnešní betonové stavby jsou v porovnání s nimi jako hrady z písku. Mnoho z nich je pryč po pár desetiletích. Všichni si až doposud mysleli, že klíčem k mysteriózním trvanlivosti římského betonu, která se vysmívá našim často uboze křehkým betonovým konstrukcím, je pucolán, jemný sopečný křemičitý popel, který pocházel z Pozzuoli v Neapolském zálivu. Vědci jsou nyní přesvědčeni, že Římané používali pálené vápno. To je velmi reaktivní a při jeho smíchání se zbytkem betonové směsi by probíhala velmi exotermická reakce, která by zahrála směs na vysokou teplotu. <http://jdem.cz/fg5hc5>

Zajímavosti z přírody

Každou vteřinu na obloze celého světa zazáří 100 blesků. To je permanentní a nekonečný přírodní ohňostroj. Typický blesk v bouře trvá asi půl vteřiny a pohybuje se rychlostí až 150 000 km za vteřinu. A někdy může blesk "vystřelit" i naopak - ze země směrem do mraků.

Během jedné zimy napadne 10^{24} sněhových vloček. Největší sněhová vločka měla 38 milimetrů.

Na zemi existuje 1 200 000 druhů zvířat, 300 000 druhů rostlin a 100 000 jiných druhů. Denně jich vyhyne 50, každou půlhodinu jeden druh.

Na světě žije na každého člověka 200 milionů jedinců hmyzu.

Bambus roste rychlostí až 0,9 m za den. Toho se využívalo ve středověku jako forma mučení. Odsouzený se přivázal nad pevnou bambusovou větev a ta mu prorostla konečnickem až do žaludku. Fantazie lidem nikdy nechyběla.

Největší mrazy na Zemi byly naměřeny 21. července 1983 v Antarktickém Vostoku. Solidních minus 89 stupňů Celsia.

Na každého člověka usmrčeného žralokem připadá 2 000 000 žraloků zabitých lidmi. Ze žraloků udělal člověk krvelačné zabijáky, přitom každý rok je zabito více lidí padajícím kokosovým ořechem než žralokem.

Řešení úlohy. $1089.9 = 9801$ a $2178.4 = 8712$

A slovo závěrem

Tak už je to rok, co se na Ukrajině válčí. Vlastně válčí se tam mnohem déle, rok je to jen od Putinova vpádu a statečné obrany Ukrajinců. Bohužel to nevypadá, že by byl konec na dohled. Prostřednictvím Ukrajinců de facto válčí ekonomika Západu s tou ruskou. Tím víc je mi Ukrajinců líto. Začíná mi být líto i nás, že nás sankční, covidové a zelené zmatky připravily o ten příjemný blahobytný svět a výhled na pokojné stáří. No už jsme byli dost zpovykání a chtěli bychom toho možná až moc.

Tak teď doufáme v přízeň klimatického oteplování, aby byla zima mírná a hlavně krátká a jaro přišlo dříve, než nám dojde plyn či peníze.

Navíc se rýsuje jedna obava. Výkony ruské armády vyvolávají na západě názory, že je špatně organizovaná a neefektivní a že by se při střetnutí se západem dala snadno porazit. To je ale velmi nebezpečný názor u země, kde ztroskotali Napoleon i Hitler a která má nejvíce jaderných náložek na světě. Navíc zhýčkaní evropská muži se už vůbec nepodobají těm odhodlaným vojákům, co dobývali Iwojimu nebo se vylodovali v Normandii.

Mikroorganizmy jsou na vzestupu. Začalo to covidem a teď tu máme i chřipku, další respirační virózy, ale i ptačí chřipka vybijí drůbež a prasata se bojí afrického moru. Aby to nebylo století mikroorganizmů... Napomáháme tomu velkou koncentrací lidí ve městech a jejich velkým rozsahem cestování. Co víc si mikroorganizmy mohou přát. V jednoduchosti virů je krása i genialita evoluce, ale nositele potřebují nejen pro svou potravu, ale i reprodukci. Jsou úspěšní, ale účinní.

Máme nového pěkného prezidenta, držme mu palce.